

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 16. Erasmi versio a pluribus Theologis impugnata

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66414)

logos, ut majori cum sedulitate sacri Codicis studio incumbant.

Sæc. XVI.
A.C. 1519.

§. XVI.

Erasmi versio a pluribus Theologis impugnata.

Verum hæc Erasmi Apologia haud præpedire poterat, quominus plures Theologi versionem ejus denuo carpere molirentur. Hos inter Eduardus Leeus natione Anglus se in illa plusquam trecentos errores notasse jactitabat. Erasmus cum hoc viro hac super re conferre voluit, promisitque, se cuncta fidei aut probis moribus adversa correcturum; ast Leeus ejusmodi cum Erasmo commercium respuebat, paulo post tamen animadversiones suas publici juris fecit, quas Erasmus confutare nitebatur. Pariter Jacobus Latomus Lovaniensis Theologus, & Lopez Stunica Erasmi versionem impugnabant, Aleusius quoque & Dorpius eandem adjectis notis castigabant, quas tamen Erasmus ita explicabat, ut Aleusius plene acquiesceret. Verbi tamen Divini Præcones, ac Theologi in Sacri Codicis versionem, factasque ab Erasmo in novum Testamentum notas invehî non cessabant, ejusque hostes occulti nullam eum objurgandi occasionem prætermisere. Insuper habitis tamen hi-

sce

Sæcul. XVI. A. C. 1519. sce oppositionibus secundam adornavit editionem operis sui, in quo Sacræ Paginae textum cum novem manu exaratis Codicibus contulit, atque novæ lucubrationis approbationem a Leone X. Papa impetravit. Postea Anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo primo eandem suam versionem tertio prælo edidit, textumque juxta editionem Venetam, versionem vero juxta alios tres manu scriptos Codices recognovit: successu autem temporis plures adhuc aliæ editiones hujus versionis prodierunt, quæ nunquam ab Ecclesia interdictæ censebantur, nec etiam ullo unquam tempore prohibitæ fuerunt.

§. XVII.

Erasmus inter Caroli Austriaci Belgii Principis Consiliarios receptus.

Hucusque Erasmi labor suo caruit præmio; tandem vero Carolus Austriae Archidux, Hispaniæ Rex, ac supremus Belgii Princeps, qui hoc eodem anno Imperator est salutatus, Erasmus ab arcanis status sui consiliis esse voluit, eique ducentorum florenorum pensionem adjecit, quæ ipsi quoque usque ad annum salutis millesimum quingentesimum vigesimum quintum accurate numerata fuit. Post